

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. III. Vtrum Filius Dei assumpserit animam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

Innocentio 3. habetur cap. *firmiter*, desumma Trinitate. Conc. Toletanum 6. & 11. in confessione fidei, & alia.

Constat etiam ex omnibus scripturis quibus Christus dicitur Filius hominis. Item ex ijs, quibus dicitur natus ex Virgine, dicitur inter homines conuersatus, fatigatus, passus, resurrexisse, &c. hac enim ad sui veritatem requirunt ut is, de quo dicuntur, habuerit verum corpus.

Conf. nisi Christus habuerit verum corpus, deusoré dicuntur quæcumque traduntur de nostra redemptione, de Christi passione; neque enim pro nobis passus fuerit, resurrexerit: talis autem fictio dedecet Filium Dei, qui est prima veritas. Vnde præclare Aug. lib. 83. qq. q. 14. *Si phantasma fuit corpus Christi, fessit Christus, & si fessit, veritas non est, est autem veritas Christus, ergo non fuit phantasma corpus eius.*

Constat eadem veritas ex ijs locis, quibus in terminis corpus Christo tribuitur. Ioan. 2. *hoc autem dicebat de templo corporis sui.* Matth. 26. *hoc est corpus meum;* & alibi. Item ex ijs quibus tribuitur caro, Ioan. 6. *caro mea verè est cibus.* Ad Rom. 9. *ex quibus est Christus secundum carnem.* 1. Petr. 4. *Christus igitur passus in carne &c.* quæ, & similia loca ad sui veritatem requirunt ut Christus verum corpus & veram carnem habuerit. Idem constat ex symbolo Athan. *dicentis de Christo, ex anima rationali & humana carne subsistens.* Videri potest epist. 11. Leonis primi, ubi præclare contrarium errorem refutat.

ARTICVLVS II.

Virum Dei Filius debuerit assumere corpus terrenum, scilicet carnem & sanguinem?

VALENTINVS sensit corpus Christi fuisse celeste, & per vterum Virginis tanquam per canalem transiisse, ut videri potest apud Tert. lib. de præscriptionibus cap. 49. & lib. de carne Christi cap. 13. Aug. hæresi 11. Leonem epist. 11. & plures alios.

Sed de fide est assumptisse corpus terrenum, carnem scilicet & sanguinem, quod tradit D. Tho. hic. Patet ex ijsdem locis, quibus patet conclusio superioris art. cum ad veritatem naturæ humanæ requiratur caro & sanguis. Adde quod id requiratur ad veritatem passionis, & quod Ioan. 1. dicatur, Verbum caro factum est. videri etiam potest caput 1. & 9. ad Rom.

Obijciunt 1. ad Corinth. 15. *primus homo de terra terrenus, secundus homo de celo celestis;* ergo quemadmodum primus Adam dicitur terrenus ratione corporis de terra sumpti, ita secundus, scilicet Christus, dicitur celestis ratione corporis, quod sit naturæ celestis.

Resp. neg. conseq. quia dicitur de calo celestis tum ratione diuinæ naturæ & personæ, ut tradit Aug. lib. 13. de ciuitate Dei, cap. 23. & alij, tum ratione mirabilis conceptionis ex Virgine. Videri potest B. Th. ad 1. ubi utramque adhibet responsum.

Alius etiam sensus est prædictæ sententiæ Apostoli, quam refert Cornelius in illum locum. Nam postquam Apostolus probauit futuram resurrectionem mortuorum, querenti quomodo resurgant mortui, ostendit eorum corpora futura celestia, non quidem naturæ conditione, sed secundum affectiones; ita ut licet modo sint corruptibilia, ani-

malia, ignobilia, &c. tamen post resurrectionem futura sint in calo incorruptibilia, gloriosa, sublimia; quod ostendit exemplo Christi, cuius corpus fuit gloriosum secundum intrinsecam conditionem, licet ea gloria fuerit ad tempus prohibita propter nostram redemptionem. Ex quo hortatur ut bonis operibus & conuersatione cum imitemur, ut efficiamur ei similes conditione corporis celestis. Vnde patet Apostolum non velle corpus Christi esse naturæ celestis, vel alterius, cuius non sint corpora cæterorum hominum, sed propter vnionem ad Verbum moraliter ei debitas fuisse affectiones corporis gloriosi, quas cum illo in calo acquirere possimus.

ARTICVLVS III.

Virum Filius Dei assumpserit animam?

ID negarunt Arius & Apollinaris, asserentes Verbum diuinum in Christo fuisse loco animæ, ut videre licet apud Aug. hæresi 49. & 55. Cyr. hom. 5.

Sed contrarium est de fide, quod docet S. Tho. hic, & patet ex ijs locis, ex quibus conclusiones præcedentium articulorum sunt probatæ, quia anima pertinet ad veritatem humanæ nature. præterea Matth. 26. & Marci 14. dicitur, *visum est anima mea.* Ioan. 10. dicit, *pono animam meam, & nemo tollit eam à me.* 1. Ioan. 3. dicitur animam suam pro nobis posuisse. Matth. 8. Christus dicitur miratus.

Prob. etiam conclusio ex merito Christi, quod nequit consistere sine anima. 2. ex eo quod anima præcipue indigeat remedio, ergo assumpta est, nam quod non est assumptum, non est curatum. 3. qui negant Christum assumpisse animam, negant veritatem redemptionis generis humani & mortis Christi.

ARTICVLVS IV.

Virum Filius Dei assumere debuerit intellectum?

APOLLINARIS, de quo art. superiori, conuictus scripturis tribuit quidem Christo animam sensitivam, negauit tamen rationalem, asserens Verbum eius locum supplere. videri potest Aug. hæresi 55.

Sed de fide est Christum præditum anima rationali, ut tradit Athan. in symbolo. 1. quia ea pertinet ad essentiam hominis, vnde illa sublatà tollitur in Christo veritas humanæ nature. 2. ea requiritur ad veritatem redemptionis generis humani, cum sine anima rationali non possit in Christo meritum reperiri. 3. Christus in scriptura dicitur miratus, quod est proprium animæ rationalis.

Ex his sequitur quod Christus assumpserit intellectum; si enim is distinguatur ab anima, connaturaliter illam sequitur tanquam proprietas, & tanquam conditio requisita ut exerceantur operationes humanæ & capaces meriti. assumpserit etiam voluntatem.

Sequitur etiam quod assumpserit accidentia quæ competunt connaturaliter corpori humano, cum fuerit homo perfectus. Porro hæc accidentia sunt corporis quam animæ assumpta sunt median-
tibus suis subiectis, quibus secundum naturalem suam conditionem inhaerent.

Error Arii & Apollinaris.

7. De fide est Christum assumpsisse animam.

Prob. Matth. 26. Marc. 14. Ioan. 10. 1. Io. 3. Matth. 8. Prob. ratione.

Apollinaris censuit Verbum fuisse pro anima in Christo.

8. De fide est Christum præditum anima rationali. Athan.

Filius Dei assumpserit intellectum & voluntatem.

Item accidentia humani corporis connaturalia.